

«03» листопада 2020 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

01033, м. Київ, вул. Жилианська, 14

Суб'єкт права на конституційне подання:

50 народних депутатів України

Уповноважений представник суб'єкта права
на конституційне подання за дорученням:

народний депутат України

Кучеренко Олексій Юрійович

(посвідчення № 179)

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

ел.пошта: kucherenko@rada.gov.ua

тел. (044) 255-26-61

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності)

Указів Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018,

від 29 травня 2018 року №153/2018, від 29 травня 2018 року №154/2018,

від 29 жовтня 2019 року №780/2019, від 29 жовтня 2019 року №781/2019,

від 29 жовтня 2019 року №782/2019, від 29 жовтня 2019 року №783/2019,

пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України

«Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах

енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від

07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року),

пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення

конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг»

№394-IX від 19.12.2019 року

Суб'єкт права на конституційне подання 50 народних депутатів України, відповідно до частини першої статті 147, абзацу 3 пункту 1 частини першої статті 150, частини другої статті 150, частини першої статті 151, частини першої статті 152 Конституції України звертаються до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними):

- 1) Указ Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018 «Про призначення О. Антонової членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»

(опубліковано в Урядовому кур'єрі №102 від 01.06.2018 року та Офіційному віснику Президента України №14 від 04.06.2018 року) яким призначено Антонову Олену Олександрівну членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

- 2) Указ Президента України від 29 травня 2018 року №153/2018 «Про призначення Д. Коваленка членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №102 від 01.06.2018 року та Офіційному віснику Президента України №14 від 04.06.2018 року) яким призначено Коваленка Дмитра Віталійовича членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,
- 3) Указ Президента України від 29 травня 2018 року №154/2018 «Про призначення О. Кривенко членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №102 від 01.06.2018 року та Офіційному віснику Президента України №14 від 04.06.2018 року) яким призначено Кривенко Оксану Олександрівну членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,
- 4) Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року №780/2019 «Про призначення Р. Кайдаша членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №208 від 31.10.2019 року та Офіційному віснику Президента України №23 від 04.11.2019 року) яким призначено Кайдаша Руслана Юрійовича членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг
- 5) Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року №781/2019 «Про призначення О. Бабій членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №208 від 31.10.2019 року та Офіційному віснику Президента України №23 від 04.11.2019 року) яким призначено Бабій Ольгу Андріївну членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,
- 6) Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року №782/2019 «Про призначення В. Тарасюка членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №208 від 31.10.2019 року та

Офіційному віснику Президента України №23 від 04.11.2019 року) яким призначено Тарасюка Валерія Володимировича членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

- 7) Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року №783/2019 «Про призначення О. Магди членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (опубліковано в Урядовому кур'єрі №208 від 31.10.2019 року та Офіційному віснику Президента України №23 від 04.11.2019 року) яким призначено Магду Олексія Івановича членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

(надалі за текстом цього подання всі перелічені Укази сукупно названо «Укази»).

- 8) Пункт 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» №1540-VIII (прийнято Верховною Радою України 22.09.2016 року, опубліковано в Голосі України №225 від 25.11.2016 року) у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України "Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг" щодо надання повноважень Президенту України для забезпечення сталої діяльності Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» №2237-VIII (прийнято Верховною Радою України 07.12.2017 року, опубліковано у Голосі України №233 від 13.12.2017 року),
- 9) Пункти 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року (прийнято Верховною Радою України 19.12.2019 року, опубліковано у Голосі України №251 від 28.12.2019 року).

Щодо невідповідності Конституції України Указів Президента України про призначення членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

Суб'єкти права на конституційне подання вважають, що оспорювані Укази Президента України не відповідають вимогам частини четвертої статті 5, статті 6, частини другої статті 8, частини другої статті 19, частин першої та третьої статті 106 Конституції України, оскільки Президент України, діючи поза межами своєї конституційної компетенції, призначив оспорюваними Указами членів Національної

комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Конституційний Суд України у підпунктах 1.1, 1-3 пункту 1 резолютивної частини свого Рішення від 7 травня 2002 року № 8-рп/2002 зазначив, що до юрисдикції Конституційного Суду України та судів загальної юрисдикції належить, відповідно до їх повноважень, вирішення питань, що мають правовий характер, зокрема тих, які виникають у зв'язку з призначенням чи звільненням певних посадових осіб Президентом України або Верховною Радою України, при цьому здійснення судочинства Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції щодо актів Президента України та Верховної Ради України з питань призначення чи звільнення посадових осіб означає розгляд справ щодо конституційності зазначених актів у формі конституційного судочинства, а щодо їх законності - судами загальної юрисдикції.

Аналогічно у Рішенні Конституційного Суду України від 27 березня 2002 року №7-рп/2002 зазначено, що у статтях 147, 150 Конституції України визначено межі юрисдикції Конституційного Суду України та за змістом цих статей перевірка на предмет конституційності підлягають, зокрема, правові акти Верховної Ради України, акти Президента України. При цьому серед них не виділено нормативно-правових або індивідуально-правових актів. Тобто до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань щодо конституційності правових актів Верховної Ради України та Президента України незалежно від того, мають вони нормативно-правовий чи індивідуально-правовий характер.

Вищезазначені Укази хоча і є індивідуальними правовими актами, які вичерпують свою дію після їх реалізації (виконання) – вони є такими, що видані з перевищенням конституційних повноважень, всупереч Конституції України, а особи, яких призначено вищезазначеними Указами, продовжують перебувати на посадах та де-факто є особами уповноваженими на виконання функцій держави. Зазначене підтверджує тривалість конституційно-правових наслідків у вигляді порушення конституційного принципу поділу державної влади та балансу у системі стримувань та противаг. Вирішення питання щодо конституційності Указів необхідно для відновлення конституційного правопорядку, забезпечення верховенства Конституції України, не залежить від характеру зазначених Указів (нормативний чи індивідуально-правовий) і спрямовано на виконання Конституційним Судом України завдання, визначеного частиною першою статті 1 Закону України «Про Конституційний Суд України». Не здійснення перевірки конституційних актів Президента України, у тому числі тих, що мають індивідуальний правовий характер або вичерпали свою дію, де-факто було б заохоченням посадових осіб органів державної влади для подальших порушень Конституції України, узурпації державної влади та порушення стабільності конституційного ладу.

З огляду на зазначене повинні бути перевірені Конституційним Судом України вищеперераховані Укази Президента України про призначення членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Стаття 1 Конституції України проголошує Україну суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Статтею 8 Конституції України визнається і діє принцип верховенства права. В системі нормативно-правових актів Конституція України має найвищу юридичну силу, а закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Згідно статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. При цьому органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Розділ V Конституції України визначає права, обов'язки, повноваження Президента України.

Згідно з частиною третьою статті 106 Конституції України Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України.

Конституція України визначає вичерпний перелік посад, призначення на які здійснюється Президентом України, а саме:

- глави дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях (пункт 5 частини першої статті 106);
- Генеральний прокурор (пункт 11 частини першої статті 106);
- половина складу Ради Національного банку України (пункт 12 частини першої статті 106);
- половина складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (пункт 13 частини першої статті 106);
- вище командування Збройних Сил України, інших військових формувань (пункт 17 частини першої статті 106);
- третина складу Конституційного Суду України (пункт 22 частини першої статті 106);
- персональний склад Ради національної безпеки і оборони України (частина четверта статті 107);
- голови місцевих державних адміністрацій (частина четверта статті 118);

- судді (частина перша статті 128);
- два члени Вищої ради правосуддя (частина друга статті 131).

За Конституцією України Президент України здійснює й інші повноваження, але виключно такі, які визначені Конституцією України (пункт 31 частини першої статті 106).

Окрім того, Президент України може створювати у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби (пункт 28 частини першої статті 106 Конституції України). Однак завданням таких органів є сприяння Президентові України в реалізації його – Президента України – конституційних повноважень. Зазначене твердження також наведено у позиціях Конституційного Суду України викладених у третьому реченні абзацу третього підпункту 4.2 пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 7 квітня 2004 року № 9-рп/2004, пункті 2.2. Рішення від 28 серпня 2020 року № 9-р/2020.

Таким чином, перелік повноважень Президента України, які зазначено у Конституції України, є вичерпним та не може бути розширений законами, які приймаються Верховною Радою України або будь-якими іншими нормативно-правовими актами. Конституцією України не надано Президенту України повноважень формувати інші органи державної влади (окрім власних консультативних, дорадчих, допоміжних органів і служб) та/або призначати посадових осіб інших органів влади (окрім осіб перелічених у статтях 106, 107, 118, 128, 131 Конституції України).

Вищезазначене підтверджується висновками Конституційного Суду України, викладеними у рішеннях від 10 квітня 2003 року № 7-рп/2003, від 25 грудня 2003 року № 22-рп/2003, від 7 квітня 2004 року № 9-рп/2004, від 16 травня 2007 року № 1-рп/2007, від 2 жовтня 2008 року № 19-рп/2008, від 8 жовтня 2008 року № 21-рп/2008, від 7 липня 2009 року № 17-рп/2009, від 17 грудня 2009 року № 32-рп/2009, від 13 червня 2019 року № 5-р/2019, від 28 серпня 2020 року №9-р/2020.

Відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (закон № 1540-VIII прийнятий Верховною Радою України 22.09.2016 року, опубліковано в Голосі України №225 від 25.11.2016 року, набрав чинності 26.11.2016 року) у редакції що діяла на момент видання Указів Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, є постійно діючим незалежним державним колегіальним органом, метою діяльності якого є державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг. У редакції від 29.12.2019 року (відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX прийнятий Верховною Радою України 19.12.2019

року, опубліковано в Голосі України №251 від 28.12.2019 року, набрав чинності 29.12.2019 року) тим самим законом визначено, що Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, є постійно діючим центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, який утворюється Кабінетом Міністрів України.

Зазначені зміни у законі відбулись внаслідок винесення Конституційним Судом України рішення від 13 червня 2019 року № 5-р/2019 у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 1, пункту 2 частини першої статті 4, частини першої, абзаців першого, другого частини другої статті 5, абзаців другого, третього, четвертого, п'ятого, тридцять дев'ятого, сорокового частини третьої, частини шостої статті 8 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (справа про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг).

У абзаці 1 пункту 3.2. зазначеного рішення Конституційний Суд України зазначає, що для гарантування конституційного порядку, нормального функціонування держави з метою утвердження прав і свобод людини і забезпечення гідних умов життя Конституція України передбачає структуровану, багаторівневу, ієрархічну систему органів державної влади, які наділені відповідною компетенцією, мають свій предмет відання та владні повноваження. Здійснення державної влади на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову передбачає, що кожний орган державної влади має належати до однієї з гілок влади (законодавчої, виконавчої чи судової) або мати особливий статус, окремо визначений Конституцією України.

Таким чином, Конституцією України передбачено систему органів державної влади, яка може коригуватися уповноваженими суб'єктами лише у конституційно визначених межах. Утворення нового органу державної влади поза цією системою і в не передбаченому Конституцією України порядку можливе лише після внесення відповідних змін до Основного Закону України. Зазначене також підтверджується позицією Конституційного Суду України викладеному у абзаці п'ятому підпункту 3.3 рішення Конституційного Суду України від 13 червня 2019 року №5-р/2019.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг не є конституційним органом, та зважаючи на позицію Конституційного Суду України (ріш. від 13 червня 2019 року №5-р/2019), має належати до центральних органів виконавчої влади (що і було виправлено шляхом внесення змін до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», ред. від 29.12.2019 року).

Конституція України не містить жодного повноваження Президента України здійснювати формування центральних органів виконавчої влади та призначення на посади у таких органах.

Таким чином, зважаючи на відсутність закріплених у Конституції України повноважень Президента України видавати акти щодо призначення членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг – призначення Президентом України членів вищезазначеного центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом є перевищенням конституційних повноважень, суперечить положенням статті 106 Конституції України. Попри це Президент України, вийшовши за межі своїх конституційних повноважень, призначив членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг відповідними Указами:

- 1) Антонову Олену Олександрівну – Указ Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018,
- 2) Коваленка Дмитра Віталійовича – Указ Президента України від 29 травня 2018 року №153/2018,
- 3) Кривенко Оксану Олександрівну – Указ Президента України від 29 травня 2018 року №154/2018,
- 4) Кайдаша Руслана Юрійовича – Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року № 780/2019,
- 5) Бабій Ольгу Андріївну – Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року № 781/2019,
- 6) Тарасюка Валерія Володимировича – Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року № 782/2019,
- 7) Магду Олексія Івановича – Указ Президента України від 29 жовтня 2019 року № 783/2019.

Антонова О.О., зазначена у п.1 вище, де-юре продовжує перебувати на посаді оскільки відповідно до положень частини сьомої статті 8 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (в редакції Закону № 394-ІХ від 19.12.2019) повноваження члена Регулятора припиняються з дня видання розпорядження Кабінету Міністрів України про його звільнення. Станом на сьогодні не видано жодного розпорядження щодо припинення повноважень Антонової Олени Олександрівни Кабінетом Міністрів України. Всі інші особи, зазначені у п.п.2-7 вище, станом на сьогодні де-факто продовжують перебувати на своїх посадах та, будучи особами центрального органу виконавчої влади, продовжують виконувати функції держави.

«Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року

22.09.2016 року Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (закон № 1540-VIII прийнятий Верховною Радою України, опубліковано в Голосі України №225 від 25.11.2016 року, набрав чинності 26.11.2016 року). У подальшому до зазначеного закону було внесено ряд змін, серед яких доповнення пунктом 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» (на підставі Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року) наступного змісту:

«До призначення нового складу (нових членів) Регулятора відповідно до статті 8 цього Закону та у разі неправомочності Регулятора Президент України призначає членів Регулятора у кількості, що дорівнює кількості вакантних посад, до дня призначення членів Регулятора, обраних за результатами відкритого конкурсного відбору, але не більш як на три місяці.»

Зазначені вище укази Президента України від 29 жовтня 2019 року №780/2019 (про призначення Кайдаша Руслана Юрійовича), від 29 жовтня 2019 року № 781/2019 (про призначення Бабій Ольги Андріївни), від 29 жовтня 2019 року №782/2019 (про призначення Тарасюка Валерія Володимировича), від 29 жовтня 2019 року № 783/2019 (про призначення Магди Олексія Івановича) видано саме відповідно до вищенаведеного пункту 3-1 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» про що безпосередньо вказано за текстом указів.

Попри те, що пункт 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» виключено на підставі Закону №394-IX від 19.12.2019 року, питання щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) положень пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» у редакції що діяла до 29.12.2019 року (на дату прийняття указів Президента України від 29 жовтня 2019 року №№780/2019, 781/2019, №782/2019, 783/2019) підлягає розгляду Конституційним Судом України з огляду на таке:

Відповідно до пункту 5) частини 1 статті 62 Закону України «Про Конституційний Суд України» (закон № 2136-VIII прийнятий Верховною Радою України 13.07.2017 року, опубліковано у Голосі України №141 від 02.08.2017 року, набрав чинності 03.08.2017 року) однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього Закону України «Про Конституційний Суд України». Згідно частини 2 статті 8 Закону України «Про Конституційний Суд України» з метою захисту та відновлення прав особи Суд розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих положень), який втратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності.

Положення пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції до прийняття Закону України № 394-IX від 19.12.2019 року) де-факто продовжують застосовуватись оскільки Кайдаш Руслан Юрійович, Бабій Ольга Андріївна, Тарасюк Валерій Володимирович, Магда Олексій Іванович, яких було призначено відповідними указами Президента України на підставі оспорюваного пункту 3-1, досі знаходяться на посадах членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Де-юре їх повноваження було продовжено до шести років окремим положенням закону №394-IX прийнятого Верховною Радою України який також оспорується цим конституційним поданням (про що нижче). Відповідно положення пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року) не може бути розглянуто окремо без взаємозв'язку з указами Президента України від 29 жовтня 2019 року №№780/2019, 781/2019, №782/2019, 783/2019 та положенням пунктів 3 і 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX (про що нижче) оскільки вони є системно взаємопов'язаними.

19.12.2019 року Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX (опубліковано в Голосі України №251 від 28.12.2019 року, набрав чинності 29.12.2019 року) у якому містяться пункти 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» наступного змісту:

«3. Особа, яка перебуває на посаді члена Регулятора на день набрання чинності цим Законом, продовжує здійснювати повноваження члена Регулятора протягом строку, що становить різницю між шістьма роками та строком перебування на посаді до дня набрання чинності цим Законом, з урахуванням пункту 4 цього розділу.»

«4. Ротація членів Регулятора, які перебувають на посаді станом на день набрання чинності цим Законом, застосовується до:

одного члена Регулятора - до 1 липня 2020 року;

одного члена Регулятора - до 1 липня 2021 року;

одного члена Регулятора - до 1 липня 2023 року;

двох членів Регулятора - до 1 липня 2024 року;

двох членів Регулятора - до 1 липня 2025 року.

Схема ротації членів Регулятора з поіменним списком затверджується Президентом України.»

Суб'єкти права на конституційне подання вважають що оспорювані положення пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року), пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України №394-IX від 19.12.2019 року є такими, що не відповідають вимогам частини четвертої статті 5, статті 6, частини другої статті 8, частини другої статті 19, статті 85, пунктів 9-1, 9-2 та 10 частини першої статті 116, частин першої та третьої статті 106 Конституції України, оскільки Верховна Рада України, діючи поза межами своєї конституційної компетенції, прийняттям вищезазначених положень законів розширила межі повноважень Президента України надавши йому повноваження здійснювати дії не передбачені Конституцією України, а також через прийняття закону втрутилась в дискреційні повноваження Кабінету Міністрів України визначені Конституцією України.

Стаття 1 Конституції України проголошує Україну суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою.

Статтею 8 Конституції України визнається і діє принцип верховенства права. В системі нормативно-правових актів Конституція України має найвищу юридичну силу, а закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Згідно статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. При цьому органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Як зазначалось вище, Розділом V Конституції України визначено права, обов'язки, повноваження Президента України. Перелік повноважень Президента України, які зазначено у Конституції України, є вичерпним та не може бути розширений законами які приймаються Верховною Радою України або будь-якими іншими нормативно-правовими актами. Конституцією України не надано Президенту України повноважень формувати інші органи державної влади (окрім власних консультативних, дорадчих, допоміжних органів і служб) та/або призначати та звільняти посадових осіб інших органів влади (окрім осіб перелічених у статтях 106, 107, 118, 128, 131 Конституції України).

Розділом IV Конституції України визначено права, обов'язки, повноваження Верховної Ради України. Відповідно статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України, серед інших, належить:

- прийняття законів (пункт 3 частини 1);
- призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України (пункт 12 частини 1);
- призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Служби безпеки України (пункт 12-1 частини 1);
- призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати; (пункт 16 частини 1);
- призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (пункт 17 частини 1);
- призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України (пункт 18 частини 1);
- призначення на посади та звільнення з посад половини складу Ради Національного банку України (пункт 19 частини 1);
- призначення на посади та звільнення з посад половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (пункт 20 частини 1);
- призначення на посади та звільнення з посад членів Центральної виборчої комісії за поданням Президента України (пункт 21 частини 1);

- затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України (пункт 22 частини 1);
- надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора; висловлення недовіри Генеральному прокуророві, що має наслідком його відставку з посади (пункт 25 частини 1);
- призначення на посади третини складу Конституційного Суду України (пункт 26 частини 1);
- призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України, затвердження структури її апарату (пункт 35 частини 1);
- інші повноваження, які відповідно до Конституції України віднесені до її відання (частина 2).

Як вбачається з наведених повноважень, вирішення питань щодо призначення посадових осіб, уповноважених на виконання функції держави, та прийняття законів є окремими повноваженнями, які саме Конституцією України відокремлено один від одного і, тому не можуть бути підмінені один одним, у тому числі через прийняття законів. Перелік посадових осіб / осіб, які призначаються Верховною Радою України, чітко обмежено та перелічено у Конституції України.

Виконання інших повноважень Верховною Радою України також, в силу частини другої статті 85 Конституції України, жорстко обмежено виключно тими повноваженнями, які містяться у Конституції і не можуть бути розширенні шляхом прийняття законів, окрім як шляхом внесення змін до Конституції України.

Розділом VI Конституції України визначено права, обов'язки, повноваження Кабінету Міністрів України та інших органів виконавчої влади. Пунктами 9-1 та 9-2 частини першої статті 116 Конституції України визначено, що Кабінет Міністрів України утворює, реорганізовує та ліквідує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади, призначає на посади та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України. Оскільки зазначені повноваження наведено у Конституції України, щодо них відсутні окремі обмеження чи можливість їх обмеження законами – зазначені повноваження є дискреційними для Кабінету Міністрів України. Окрім того, відповідно до пункту 10 частини першої статті 116 Конституції України визначено, що Кабінет Міністрів України здійснює інші повноваження, визначені Конституцією та законами України - таким чином повноваження Кабінету Міністрів України не є вичерпними

виключно повноваженнями, встановленими у Конституції України, а можуть бути встановлені також і законами України.

У абзаці 3 пункту 3.6. рішення №5-р/2019 від 13 червня 2019 року Конституційний Суд України зазначив, що повноваження глави держави та єдиного органу законодавчої влади в Україні щодо формування конкурсної комісії, як і право Президента України призначати членів Комісії та достроково припиняти їхні повноваження, Конституцією України не передбачені. Вказані повноваження, закріплені Законом № 1540, виходять за межі конституційної компетенції парламенту і глави держави.

Вищезазначене підтверджується висновками Конституційного Суду України, викладеними у рішеннях від 10 квітня 2003 року № 7-рп/2003, від 25 грудня 2003 року №22-рп/2003, від 7 квітня 2004 року № 9-рп/2004, від 16 травня 2007 року № 1-рп/2007, від 08 липня 2008 року №14-рп/2008, від 2 жовтня 2008 року № 19-рп/2008, від 8 жовтня 2008 року № 21-рп/2008, від 7 липня 2009 року № 17-рп/2009, від 17 грудня 2009 року № 32-рп/2009, від 13 червня 2019 року №5-р/2019, від 28 серпня 2020 року №9-р/2020.

Таким чином, приймаючи пункт 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пункти 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року, Верховна Рада України по суті обмежила конституційні повноваження Кабінету Міністрів України та, відповідно, частково перебрала такі повноваження на себе (в частині фактичного продовження повноважень окремих членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, як центрального органу виконавчої влади) та частково передала Президенту України (в частині формування складу шляхом ротації та призначення посадових осіб Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, як центрального органу виконавчої влади).

У справі №1-35/2009 щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо повноважень Конституційного Суду України, особливостей провадження у справах за конституційними зверненнями та недопущення зловживань правом на конституційне подання" – рішення №17-рп/2009 від 07 липня 2009 року - Конституційний Суд України дійшов висновків щодо вичерпності повноважень Верховної Ради України та Президента України положеннями Конституції України:

«Так, у рішеннях Конституційного Суду України від 10 квітня 2003 року №7-рп/2003 у справі про гарантії діяльності народного депутата України зазначено, що "повноваження Президента України вичерпно визначені Конституцією України, а це унеможлиблює прийняття законів, які встановлювали б інші його повноваження (права та обов'язки)" (абзац тринадцятий пункту 2 мотивувальної частини); від 7 квітня 2004 року №9-рп/2004 у справі про Координаційний комітет - що "повноваження Верховної Ради України, як і повноваження Президента України, визначаються Конституцією України (статті 85, 106)" (абзац другий підпункту 4.2 пункту 4 мотивувальної частини); від 16 травня 2007 року №1-рп/2007 у справі про звільнення судді з адміністративної посади - що "відповідно до пункту 31 частини першої статті 106 Конституції України повноваження Президента України визначаються лише Основним Законом України" (абзац перший пункту 6 мотивувальної частини).

Таким чином, як вбачається з пункту 31 частини першої статті 106 Конституції України, в якому передбачено здійснення Президентом України й інших, крім перелічених у цій статті, повноважень, визначених Конституцією України, законами України не можуть встановлюватися будь-які повноваження глави держави, за винятком тих, що визначені Конституцією України, як і певні обмеження цих повноважень, оскільки вони також повинні закріплюватися безпосередньо Конституцією України.»

Рішення Конституційного Суду України від 08 липня 2008 року №14-рп/2008 містить висновок щодо неможливості Верховної Ради України розширювати або встановлювати інші повноваження Президента України окрім тих, які визначено безпосередньо Конституцією України. Цитата абзацу 1 п.2.1. зазначеного рішення:

«Відповідно до положень пункту 31 частини першої статті 106 Конституції України повноваження Президента України визначаються виключно Основним Законом України. На цю обставину неодноразово вказував Конституційний Суд України у своїх актах. У Рішенні від 10 квітня 2003 року №7-рп/2003 (справа про гарантії діяльності народного депутата України) зазначено, що «повноваження Президента України вичерпно визначені Конституцією України, а це унеможлиблює прийняття законів, які встановлювали б інші його повноваження (права та обов'язки)». Такої ж правової позиції Конституційний Суд України дотримувався у своїх рішеннях від 7 квітня 2004 року №9-рп/2004 (справа про Координаційний комітет), від 16 травня 2007 року №1-рп/2007 (справа про звільнення судді з адміністративної посади).»

У абзаці 3 п.2.1. того ж Рішення №14-рп/2008 Конституційний Суд України прийшов до висновку, що відповідно до статті 106 Конституції України у глави держави відсутні повноваження щодо формування центральних органів виконавчої

влади та регламентування їхньої діяльності його актами. Президент України може унормувати діяльність лише тих органів, щодо утворення яких і керування якими він має конституційні повноваження.

Таким чином, зважаючи на відсутність закріплених у Конституції України повноважень Верховної Ради України шляхом прийняття законів (без внесення змін до Конституції України) розширювати повноваження Президента України та наділяти саму себе новими повноваженнями, одночасно звужуючи повноваження Кабінету Міністрів України – положення пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року на думку суб'єктів конституційного подання є такими, що не відповідають Конституції України.

Щодо невідкладного розгляду цього конституційного подання

Відповідно до частини 2 статті 75 Закону України «Про Конституційний Суд України» (закон № 2136-VIII прийнятий Верховною Радою України 13.07.2017 року, опубліковано у Голосі України №141 від 02.08.2017 року, набрав чинності 03.08.2017 року) строк конституційного провадження не повинен перевищувати шість місяців, якщо інше не встановлено цим Законом. Пункт 3 частини 3 тієї ж статті встановлює, що строк конституційного провадження не може перевищувати один календарний місяць для справ щодо яких Сенат, Велика палата визнали конституційне провадження невідкладним.

Параграф 47 Регламенту Конституційного Суду України (Постанова Конституційного Суду України «Про Регламент Конституційного Суду України» від 22 лютого 2018 року №1-пс/2018, опубліковано в Офіційному віснику України від 16.03.2018 року №21) встановлює, що питання про визнання конституційного провадження у справі невідкладним розглядається на засіданні Сенату, Великої палати одночасно з розглядом питання про форму конституційного провадження у справі за пропозицією Судді-доповідача у справі. На засіданні Сенату, Великої палати постановляється ухвала про визнання конституційного провадження у справі невідкладним.

Суб'єкти права на конституційне подання вважають, що порушені у цьому конституційному поданні питання щодо невідповідності Указів Президента України Конституції України та окремих положень законів «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», «Про

внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» мають особливе важливе конституційно-правове, державне та суспільне значення з огляду на таке:

Оспорювані Укази Президента України (незалежно від особи, яка займала цю посаду на момент видання того чи іншого з наведених Указів) є прямим порушенням Президентом України Конституції України попри те, що відповідно до статті 102 Конституції сам Президент є гарантом додержання Конституції України. Так само як є порушенням прийняття єдиним органом законодавчої влади в Україні законів, які самі по собі суперечать Основному Закону України.

Зазначене є або нехтування своїми конституційними обов'язками як Президентом України, так і Верховною Радою України, або узурпацією державної влади, або проявом правового нігілізму. Свого часу сам Конституційний Суд України прийнявши рішення від 13 червня 2019 року №5-р/2019 про невідповідність Конституції України окремих частин Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (органу до складу якого оспорюваними Указами і призначено посадових осіб) зазначив, що Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, за функціональним призначенням, сферою діяльності, повноваженнями має ознаки центрального органу виконавчої влади, а також, відповідно, право Президента України призначати членів Комісії та достроково припиняти їхні повноваження, Конституцією України не передбачено і виходить за межі конституційної компетенції парламенту і глави держави. (пункти 3.4. та 3.6. рішення №5-р/2019).

Тобто положення абзаців 39 та 40 частини 3 статті 8 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» у редакції до 29.12.2019 року було визнано такими, не відповідає Конституції України (є неконституційним).

У пункті 4 свого рішення №5-р/2019 Конституційний Суд України зазначив, що визнання неконституційними відповідних положень Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» матиме правовим наслідком істотні прогалини у законодавстві стосовно порядку організації діяльності Комісії, що може унеможливити її функціонування та виконання нею завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Конституційний Суд України вважав за необхідне відтермінувати втрату чинності положенням абзаців 39 та 40 частини 3 статті 8 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» для приведення чинного

законодавства у цій частині у відповідність із вимогами Конституції України. Проте видання указів Президентом України про призначення та звільнення членів НКРЕКП не є «приведенням чинного законодавства у відповідність із вимогами Конституції України», а є грубим ігноруванням рішення Конституційного Суду України шляхом використання неконституційних положень закону. Так само є цинічним ігноруванням Верховною Радою України рішення Конституційного Суду України – де-юре «перейменування» повноважень Президента видавати укази про звільнення членів НКРЕКП на повноваження затверджувати «схему ротації членів Регулятора з поіменним списком» є, де-факто, збереженням за Президентом України права (повноважень) звільняти з посади членів НКРЕКП, якого у Президента України немає за Конституцією України.

Виданням оспорюваного Указу було порушено принцип поділу державної влади, що має негативні конституційні правові та суспільні наслідки у вигляді розбалансування конституційної системи стримувань та противаг, порушення стабільності конституційного ладу та створює загрози для нормального функціонування Української держави.

Правова ситуація, викликана прийняттям оспорюваних Указів та норм законів, потребує невідкладного реагування у найкоротші строки, а тому конституційне провадження має бути визнано невідкладним з боку Конституційного Суду України для подолання наслідків антиконституційної діяльності Президента України та Верховної Ради України, відновлення верховенства Конституції України у правовій системі держави.

На підставі вищевикладеного, керуючись статтями 147, 150, 152 Конституції України, статтями 7, 51, 52, 75, 84 Закону України «Про Конституційний Суд України», параграфом 47 Регламенту Конституційного Суду України,

ПРОСИМО КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням.
2. Визнати конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням невідкладним.
3. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) Укази Президента України:
 - від 29 травня 2018 року №152/2018 «Про призначення О. Антонової членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,
 - від 29 травня 2018 року №153/2018 «Про призначення Д. Коваленка членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,

- від 29 травня 2018 року №154/2018 «Про призначення О. Кривенко членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,
- від 29 жовтня 2019 року №780/2019 «Про призначення Р. Кайдаша членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,
- від 29 жовтня 2019 року №781/2019 «Про призначення О. Бабій членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,
- від 29 жовтня 2019 року №782/2019 «Про призначення В. Тарасюка членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»,
- від 29 жовтня 2019 року №783/2019 «Про призначення О. Магди членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

4. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційним), положення:

- пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року),
- пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року.

5. Залучити до участі в конституційному провадженні представника суб'єкта права на конституційне подання за дорученням: народного депутата України Кучеренка Олексія Юрійовича (посвідчення № 179).

Брати участь у конституційному провадженні за цим конституційним поданням доручаємо: народному депутату України Кучеренку Олексію Юрійовичу (посвідчення № 179).

Додатки:

1. Копія документів представника суб'єкта права на конституційне подання;
2. Список підписів народних депутатів України (додаток до конституційного подання).

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності)

Указів Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018,
 від 29 травня 2018 року №153/2018, від 29 травня 2018 року №154/2018,
 від 29 жовтня 2019 року №780/2019, від 29 жовтня 2019 року №781/2019,
 від 29 жовтня 2019 року №782/2019, від 29 жовтня 2019 року №783/2019,
 пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про
 Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та
 комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до
 прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II
 «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких
 законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах
 енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1	Тимошенко Юлія Володимирівна	162	
2	Олексій Ігоревич Курченко	179	
3	Володимир Вікторович Кабаченко	184	
4	Соболев Сергій Вікторович	165	
5	Пирітчук Андрій Вікторович	182	
6	Кривенко Андрій Антонович	168	
7	Мейсач Олег Леонідович	233	
8	Лабунська Анжеліка Вікторівна	174	
9	Гоченко Вадим Євменович	185	
10	Губоль Валерій Олександрович	171	
11	Волонин Михайло Іванович	181	
12	Бондар Михайло Леонідович	320	
13	Тонкаренко Дмитрій Олександрович	338	
14	Намвійтченко Валентин Олександрович	164	
15	Гриб Вікторія Олександрівна	310	

15 (п'ятнадцять) підписів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності)

Указів Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018, від 29 травня 2018 року №153/2018, від 29 травня 2018 року №154/2018, від 29 жовтня 2019 року №780/2019, від 29 жовтня 2019 року №781/2019, від 29 жовтня 2019 року №782/2019, від 29 жовтня 2019 року №783/2019, пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
16	Цимбалюк Мих. Мих.	176	
17	Сухов Олександр Сергійович	312	
18	Ремешко Сергій Анат.	313	
19	Малов Сергій Волод.	315	
20	Щенцев Дмитро Олександрович	377	
21	Маломедов Микола Сергійович	256	
22	Новицький Вадим Вадимович	264	
23	Маєра Сергій Васильович	265	
24	Евтушок Сергій Микола-	436	
25	Шпенюк Дмитро Юрійович	252	
26	Соборенко Олександр	202	
27	Ширин Артем Леон.	183	
28	Генчуря Григорій Михайлович	169	
29	Муромов Іван Григорович	167	
30	Валіков Віталій Володимирович	177	

15(п'ятнадцять) підписів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності)

Указів Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018,
від 29 травня 2018 року №153/2018, від 29 травня 2018 року №154/2018,
від 29 жовтня 2019 року №780/2019, від 29 жовтня 2019 року №781/2019,
від 29 жовтня 2019 року №782/2019, від 29 жовтня 2019 року №783/2019,
пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про
Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та
комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до
прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II
«Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах
енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
31	Крулько Жан Камішович	173	
32	Ніколасенко Андрій Камішович	180	
33	Тарасюк Сергій Сергійович	263	
34	Бондарев К.А.	175	
35	Буйдєвський Леонтій	424	
36	Камеліанчук Т.О.	325	
37	Абдуллієв Олександр Рахманович	172	
38	Гонимуров В.М.Р.	94	
39	Мероз В.В.	266	
40	Валенко В.О.	384	
41	Александров О.О.	205	
42	Душкареник Фредік Михайлович	78	
43	Горисенко Юрій Георгійович	120	
44	Катенко Валерій Сергійович	260	
45	Павлюк Рубен Васильович	383	

15 (п'ятнадцять) підписів

ДОДАТОК ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО ПОДАННЯ
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
Указів Президента України від 29 травня 2018 року №152/2018,
від 29 травня 2018 року №153/2018, від 29 травня 2018 року №154/2018,
від 29 жовтня 2019 року №780/2019, від 29 жовтня 2019 року №781/2019,
від 29 жовтня 2019 року №782/2019, від 29 жовтня 2019 року №783/2019,
пункту 3-1 Розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про
Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та
комунальних послуг» (у редакції Закону України №2237-VIII від 07.12.2017 року, до
прийняття Закону України №394-IX від 19.12.2019 року), пунктів 3 та 4 Розділу II
«Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сферах
енергетики та комунальних послуг» №394-IX від 19.12.2019 року

№ з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	<u>Підпис</u>
46	Ліхачів Михайло Миколайович	137	
47	Госораре Юлія Іванівна	136	
48	Павленко Тарас Олександрович	149	
49	Макаревич Мик.Вас	153	
50	Казний Олександр Сталіноаренович	160	
51	Всього: 50 (п'ятдесят) підписів народних депутатів України.		
52			
53	Керівник Управління кадрів		
54	Апарату Верховної Ради України		
55	<u>В. Макаревич</u>		
56	03.11.2020		
57			
58			
59			
60			

5 (п'ять) підписів